

aliter visum est, quorum tamen sententias in tanta brevitate, cuius lege nunc constringor, recensere non est integrum. Nec illa omnia prorsus incongrue, saltem si modeste liceat aliquid monere, hoc mihi visum est incommodum, quod ab ipsa poenitentia, ad quam populum adeo severe exhortatur Propheta, infantes sic videantur prorsus excludi, & videri, ac si ad *externum* saltem quoddam *spectaculum* adducantur, in quo nullæ sint ipsorum partes, præterquam videndi, neque tamen intelligendi quicquam, aut agendi, aut patiënti. Cujus rei dubium mihi conciliat adeo severum DEI mandatum de convocando populo ad poenitentiam tum agendam, tum contestandam, ad quod si infantes nulla ratione pertinuissent, vel alias finis quam poenitentia, respectu illorum datus fuisset, omnino Spiritum S. expressurum fuisse firmiter persuasum habeo. Neque me movere potest exemplum Ninivitarum, qui *pecudum quoque clamorem querelis suis permiscuerint*, nam neque leguntur id fecisse; neque si id fecerint, aut Divino mandato, aut approbatione illud factum esse ulla specie veri evinci potest. Neque etiam credere possum, cum armentorum clamore & boatu, ejulatum infantum cum senioribus congregatorum, in comparationem trahi licere, cum hic coram DEI oculis plus sane habeat considerationis, & diserte dicat Regius Psaltes: *ex ore parvorum & lactentium DEVUM sibi comparare laudem & celebrationem Ps. VIII, 3.* Quæ verba proprie intelligenda esse cum LUTHERO aliisque Nostratibus firmiter credimus, & HENR. MOLLERO Crypto Calviniano aliisque falsas suas interpretationes, qui de hominibus simplicioribus exponunt, relinquimus, & minimel omnino assentimur RAVPIO, qui in h. l. putat, *metaphoricam illam explicationem non tollere litteralem*, cum potius *banc solam locum habere ipsa Christi explicatio doceat evidenter Matth. XXI, 16.*

§. VIII.